

Referat - dialogmøde 2019

Danske Fysioterapeuters dialogmøde mellem repræsentantskabet og medlemmerne af Danske Fysioterapeuters regionsbestyrelser blev afholdt således:

Tid: Fredag den 6. december 2019

Sted: Storebælt Sinatur Hotel & Konference, Østerøvej 121, 5800 Nyborg

Dagsorden:

1. Introduktion
2. Politisk debat om fremtidens sundhedsvæsen
3. Danske Fysioterapeuters politiske struktur
4. Danske Fysioterapeuters pris
5. Analyse af praksissektoren
6. Evaluering af dialogmødet

Ad 1: Introduktion

Formand for Danske Fysioterapeuter, Tina Lambrecht, bød velkommen til det første dialogmøde i Danske Fysioterapeuters historie.

Forsamlingen sang herefter "God morgen lille land".

Tina gjorde opmærksom på, at det er repræsentantskabet, der har truffet beslutning om, at der skal afholdes et dialogmøde, og at der ikke kan træffes beslutninger på dette.

I stedet er dialogmødet en lejlighed til at drøfte aktuelle faglige og politiske emner og dermed en mulighed for at sætte retning for foreningen.

Ad 2: Politisk debat om fremtidens sundhedsvæsen

Danske Fysioterapeuter havde indbudt en række politikere til debat om fremtidens sundhedsvæsen.

Tina Lambrecht introducerede til debattens centrale spørgsmål: Hvor er vi på vej hen, efter at den tidligere regerings sundhedsreform er aflyst?

Og hvad vil den socialdemokratiske regering og det politiske flertal på sundhedsområdet?

I debatten deltog:

- Liselott Blixt, Dansk Folkeparti
- Nils Sjøberg, Radikale Venstre
- Tanja Larsson, Socialdemokratiet

Lars Igum Rasmussen, som er sundhedsredaktør på Politiken, styrede debatten.

På fysio.dk kan der findes en reportage fra debatten:

<https://www.fysio.dk/nyheder/nyheder-2019/politikere-direkte-adgang-er-en-knaldgod-ide>

Ad 3: Danske Fysioterapeuters politiske struktur

Kirsten Kenneth Larsen, der tidligere har været dirigent på Danske Fysioterapeuters repræsentantskabsmøde, blev valgt som ordstyrer.

Tina Lambrecht fortalte, at det på repræsentantskabsmødet i 2018 blev besluttet at give foreningens politiske struktur et eftersyn.

Derfor har hovedbestyrelsen nedsat en arbejdsgruppe bestående af Tine Nielsen, Rasmus Sylvest, Rikke Kruse, Agnes Holst, Ruben Fjord Bredholt og Tina Lambrecht. Projektgruppen har fået bistand fra konsulenthuset DeltagerDanmark og har blandt andet interviewet en række medlemmer om deres håb, drømme og forventninger til foreningen, bedt foreningens råd, nævn og udvalg svare på en række spørgsmål og eksperimenteret med medlemsinddragelse.

På baggrund af dette var der formuleret tre temaer, som deltagerne arbejdede med på dialogmødet:

1. Fysioterapeuter vil gerne tættere på hinanden
2. Fysioterapeuter *vil* gøre en forskel
3. Den konstante udvikling i den fysioterapeutiske hverdag

Under hvert tema skulle deltagerne diskutere, hvad det fysioterapeutiske fællesskab skal kunne for at imødegå de udfordringer og gribe de muligheder, der er defineret under de tre temaer samt, komme med ideer til strukturtilpasninger, der kan understøtte dette.

Efter gruppearbejdet blev gruppernes tilbagemeldingerne præsenteret og drøftet i plenum. Tilbagemeldingerne er vedlagt (bilag 1) nærværende referat.

I plenumdrøftelsen blev det følgende fremhævet:

Synlighed

I plenumdrøftelsen blev der blandt andet snakket om synlighed og uddannelse af meningsdannere, som blandt andet skal få historier frem i medierne. Mere konkret blev det nævnt, at hvis det er en vej, man ønsker at gå, skal det kraftigt overvejes hvilke historier, man vil fremme; de negative historier omkring højt arbejdspress, og kolleger der går grædende hjem, eller positive historier om fysioterapis betydning for samfundet og patienterne.

Ad samme spor blev det også nævnt, at Danske Fysioterapeuter og fysioterapi kunne blive mere synlige og kendte ved at have eksperter fra egne rækker, der blev brugt som eksperter i medierne, når det eksempelvis handler om behandling træning i stedet for, at det er Bente Klarlund.

Det blev også nævnt, at man kunne lade patienterne fortælle historierne om vigtigheden af fysioterapi og på den måde tale faget op.

Flere nævnte, at fysioterapeuter ikke er gode til at råbe op og sige fra, når arbejdspresset eksempelvis bliver for stort, og at fysioterapeuter måske har en tendens til at være for "pæne", når det kommer til at kæmpe egne kampe, hvorimod man gladeligt kæmper patientens.

På den baggrund blev det foreslået, at Danske Fysioterapeuter skal have en organisationskonsulent/rejsesekretær, der kan rejse rundt og understøtte en kultur med at sige fra og i det hele taget få engageret det fysioterapeutiske fællesskab.

Samfundets efterspørgsel og opgaveglidning

Der blev yderligere snakket om behovet for at se på hvordan, foreningen og fysioterapi kan tilpasses det, samfundet efterspørger. Som eksempel blev det nævnt, at der i øjeblikket kører en debat på Danske Fysioterapeuters hjemmeside om opgaveglidning, og at der her er behov for også at tage samfundet i ed i forhold til hvilke krav, der stilles til fremtidens sundhedsmedarbejder. Det blev også nævnt, at man bliver nødt til at agere efter, at den offentlige økonomi er presset, og at det er en præmis, man må acceptere, hvis man vil være med til at definere fremtidens fysioterapi og dermed sikre, at den er meningsfuld for fysioterapeuter.

Dette medførte en større drøftelse omkring opgaveglidning og fremtidens krav til fysioterapeuter.

Der blev blandt andet spurgt til, om det ikke er fremtidens fysioterapeut, man skal snakke om kontra fremtidens sundhedsmedarbejder. Hertil blev der svaret, at man på møder med politikere og embedsfolk bliver bedt om at komme med input til fremtidens sundhedsmedarbejder. Fokus er således på,

hvordan opgaverne løses i samspil med både patienten, pårørende og andre faggrupper, blev det anført. Det blev yderligere anført, at det ikke handler om, at fysioterapeuter skal løse plejeopgaver men snarere, at nytænke måden hvorpå opgaverne løses, og hvordan kompetencerne bedst muligt sættes i spil, fordi der i fremtiden ikke vil være ressourcer til at løse dem på samme måde som i dag.

Andre var nervøse for, at fysioterapi-faget bliver udvandet med opgaveglidning, og at dette vil være skidt for fysioterapeuters indplacering i sundhedsvæsenet og dermed det øvrige sundhedsvæsens opfattelse af fysioterapeuter. Derfor er der stort behov for, at foreningen står vagt om faget, blev der sagt.

Faglige selskaber, politik og anerkendelse

Det blev sagt, at forestillingen om at fysioterapeuter ikke interesserer sig for politik ikke er sand, men at det er noget andet, der gør, at mange ikke er politisk aktive. Et bud på hvorfor var, at organisatorisk arbejde ikke anerkendes i høj nok grad. Derfor blev det foreslået at oprette en aktivistpulje, som medlemmer kan søge midler fra og yderligere stifte en aktivistpris.

Der blev også snakket om at få koblet den politiske del af Danske Fysioterapeuter tættere sammen med de faglige selskaber. Det blev blandt andet foreslået, at Danske Fysioterapeuters strategier mv. altid kommer i høring hos de faglige selskaber. Det blev også nævnt, at der kunne være en tættere koordinering mellem Danske Fysioterapeuter og de faglige selskaber omkring fag-faglige kurser.

Det blev yderligere nævnt, at der havde været talt om forskning i flere af diskussionerne ved bordene. Mere specifikt, at der er et ensidigt fokus på specifikke forskningsområder, som måske ikke beskæftiger sig med problemer relateret til den demografiske udvikling, hvor der er et stort behov for mere forskning. Dette kunne foreningen og de faglige selskaber arbejde med, blev det foreslået.

Den nærværende forening

I drøftelserne var der også fokus på det nære, fællesskabsfølelsen og hvordan foreningen kan komme tættere på medlemmerne. Flere nævnte, at medlemmerne efterspørger en nærværende forening. Her blev flere arbejdspladsbesøg nævnt som et løsningsforslag. Det blev i den forbindelse også bemærket, at man ikke må glemme de små arbejdspladser, så det sikres, at også de føler sig som en del af fællesskabet. Andre havde drøftet,

hvad det er, der presser fællesskabsfølelsen - og at det er helt centralt at styrke denne både nationalt og regionalt.

Dette medførte en drøftelse af, hvem Danske Fysioterapeuter er. Det blev på den ene side nævnt at sekretariatet, laver en hel masse, men at der er behov for i højere grad at få medlemmernes behov mere på banen - og at strukturen i højere grad understøtter dette

Omvendt blev det nævnt, at det er medlemmerne, og dem der repræsenterer medlemmerne, som sammen med sekretariatet udgør Danske Fysioterapeuter.

Kendskab på tværs

Endelig blev behovet for, at fysioterapeuter får et bedre kendskab til hinanden på tværs drøftet. Det blev nævnt, at ønsket om at gøre noget godt for patienten binder fysioterapeuter sammen, men at der er behov for at kende hinanden bedre på tværs af sektorer, så der ikke opstår myter og fordomme.

Det blev nævnt, at der let opstår et dem-og-os på tværs af sektorer, at der kan være en hård tone, og at dette skal undgås. Derfor kunne der være et behov for at lære hinanden bedre at kende. Her blev et eksempel fra Thy/Mors-området fremhævet. Her afholdes et møde en gang om året, hvor alle fysioterapeuter har mulighed for at mødes på tværs af sektorer til en snak om, hvad der rører sig.

Til slut takkede Tina Lambrecht for de mange kommentarer, som der nu arbejdes videre med frem mod repræsentantskabsmødet i 2020. Tina opfordrede yderligere til, at der ikke snakkes dem-og-os, når det kommer til Danske Fysioterapeuter, men i stedet at Danske Fysioterapeuter er os alle sammen.

Endelig takkede Tina regionsbestyrelsen i Region Hovedstaden for at have presset på for at få sat foreningens struktur på dagsordenen.

Ad 4: Danske Fysioterapeuters pris

Danske Fysioterapeuter sætter stor pris på fysioterapeuter, der gør noget særligt for faget, professionen eller for foreningen.

Derfor er Danske Fysioterapeuters Pris blevet stiftet. Prisen uddeles til en fysioterapeut, som har ydet en særlig indsats.

På dialogmødet blev Danske Fysioterapeuters Pris uddelt til Nanna Linde, som har udmærket sig særligt inden for uddannelsesområdet.

Tina Lambrecht uddelte prisen til Nanna Linde og sagde i den forbindelse blandt andet, at Nanna er blevet indstillet af 17 fysioterapeuter ansat på Københavns Professionshøjskole, hvor hun har været siden 1980.

Som baggrund for indstillingen blev Nannas arbejde med at implementere klinisk ræsonnering i fysioterapi, eksemplificeret gennem KRIFen¹ nævnt.

Herudover blev Nannas værdibaserede arbejde på uddannelsen fremhævet. Specifikt at Nanna har været de studerendes ambassadør, og forsvaret deres gode vilje og ønske om autonomi i skiftende perioders krav til større kontrol og målstyring af deres arbejde.

Det blev også fremhævet, at Nanna har været garant for høj faglighed, reflekteret pædagogik/didaktik og ikke mindst har været håndværkets ambassadør, der har insisteret på, at praksisfærdigheder skal gå hånd i hånd med teoretiske og akademiske færdigheder.

Tina Lambrecht fortalte, at hovedbestyrelsen ikke havde været i tvivl om, at Nanna skulle have prisen. Hovedbestyrelsen blev særligt overbevist af de anerkendende begrundelser, som de mange indstillere har skrevet, og at der netop har været så mange underskrivere på indstillingen.

Nanna takkede for prisen, og fortalte at hun er stolt af at være fysioterapeut, og at netop denne titel betyder mere for hende end de finere akademiske titler, der sidenhen er kommet til.

Nanna takkede både hovedbestyrelsen og særligt de kolleger, der har indstillet hende til prisen.

Endelig pegede Nanna på, at hun betragter prisen som en anerkendelse af grunduddannelsen og et cadeau til alle dem, som dagligt giver deres hjerteblod for at uddanne fysioterapeuter.

Der kan findes yderligere på fysio.dk: <https://www.fysio.dk/nyheder/nyheder-2019/en-cadeau-til-grunduddannelsen>.

Ad 5: Analyse af praksissektoren

På Danske Fysioterapeuters repræsentantskabsmøde i 2018 blev det besluttet, at der skulle laves en analyse af praksissektoren. Analysen er ikke færdig så på dialogmødet, blev der givet en status på arbejdet, ligesom der blev givet mulighed for holdningstilkendegivelser hos de deltagende.

¹ En skabelon for en udvidet skriftlig klinisk ræsonnering, der har til formål at understøtte de studerendes læring, som bruges på praktikpladser landet over.

På mødet gav chef for Kommunikation & Forretningsudvikling i Danske Fysioterapeuter, Katrine Nygaard Hansen, en status på arbejdet – herunder hvordan det er grebet an samt hvilke temaer og dilemmaer, der er identificeret.

Katrine Nygaard Hansens præsentation er vedlagt nærværende referat (bilag 2).

Herefter fik to hovedbestyrelsesmedlemmer, Mathias Holmquist der arbejder uden for sygesikringen og Lau Rosborg, der arbejder indenfor sygesikringen, mulighed for at præsentere deres perspektiver fra hverdagen i praksissektoren og deres håb for analysen.

Mathias Holmquist sagde blandt andet, at man på trods af mange års snak ikke har løst det grundlæggende problem i praksissektoren – nemlig at den administreres på en måde, der skaber stor ulighed blandt foreningens medlemmer. Mathias pegede på, at analysen af praksissektoren derfor er vigtig, fordi den skal gøre repræsentantskabet i stand til at handle på problemerne.

Mathias sagde yderligere, at hver fjerde fysioterapeut ikke er tilknyttet praksisoverenskomsten, og at den eneste måde man kan blive det, er ved at købe sig adgang. Det er altså ikke autorisation, akkreditering, faglighed eller borgerens præferencer, der er afgørende for, hvem der er en del af overenskomsten og hvem der ikke er, fortsatte han.

Mathias pegede yderligere på, at fraktionen af Frie Praktiserende Fysioterapeuter har bedt regionerne om aktindsigt i ejerskabet til overenskomstmidlerne, og at denne viser, at 15 fysioterapeuter kontrollerer 10% af alle overenskomstmidler og dermed en omsætning på 160 millioner hvert år, og stillede spørgsmål ved, om det er denne udvikling, man ønsker for praksissektoren.

Videre nævnte han, at han mener, at en overenskomst er noget, der skal laves på vegne af alle medlemmer af foreningen, for at skabe de bedst mulige arbejdsforhold for alle – helt i tråd med en fagforenings grundformål.

Mathias påpegede det vigtige i at stå sammen og vise solidaritet, som man så det under de offentlige overenskomstforhandlinger, for at sikre de bedste forhold for alle, men at dette ikke bliver praktiseret i praksissektoren, hvor kontrollen over overenskomstmidlerne bliver for færre og færre fysioterapeuter og hvor flere derfor "efterlades på perronen".

Mathias sluttede med at sige, at dette ikke er holdbart eller foreneligt med en fagforenings fundament og pegede på, at der er brug for en forandring, der

starter ved Danske Fysioterapeuter selvom, foreningen ikke er alene om at bestemme på overenskomstområdet.

Lau Rosborg startede med at takke for et grundigt arbejde med analysen. Lau fortalte at han mener, at Mathias har en god sag, da systemet er konkurrenceforvridende i dag.

Han fortalte, at hans håb for analysen er, at mange vil deltage, og at der kommer nogle markante meldinger, der kan handles på. Samtidig anførte Lau, at han havde et naivt håb om, at analysen kunne vise hele sandheden om praksissektoren, men at dette nok ikke er muligt. Hans håb var derfor, at analysen kan bringe os tættere på sandheden.

Lau anførte, at han har et ønske om, at der bliver talt med Kommunernes Landsforening (KL) og Regionernes Lønnings- og Takstnævn (RLTN), da det ikke nytter noget at føre en voldsom og intensiv debat med hinanden for så at finde ud af, at samfundet omkring os er ligeglade. Lau påpegede også, at det er vigtigt, at der bevares en ordentlig dialog om praksissektoren internt i foreningen.

Lau nævnte yderligere, at praksisoverenskomsten i dag er en regulerings- og styringsmekanisme ift. samfundsmidlerne og en kontrol ift. kvalitet, hvilket ikke er ensbetydende med at fysioterapeuter indenfor overenskomsten er dygtigere eller bedre.

Lau sagde, at der er en omsætning indenfor sygesikringsoverenskomsten på ca. 2 milliarder (med patientandele). Han nævnte videre, at der er fem SU-udvalg, der behandler sager om, hvorvidt folk har snydt, ønsker at flytte sin klinik, har ideer til kvalitetsprojekter og forskellige andre tiltag.

I SU-udvalgene er der god dialog med politikerne, og det bliver her også italesat, at der er en stor praksissektor udenfor praksisoverenskomsten. Det handler altså ikke om, at man vil holde nogen udenfor døren, sagde Lau.

I forhold til sundhedsforsikringer blev det nævnt, at disse er besværlige, men at Danske Fysioterapeuter er en meget lille spiller i forhold til forsikringselskaberne. Derfor er vi nødt til at stå sammen i dialogen med dem og være overbevisende i vores argumentation, fremhævede han.

Lau fortalte yderligere, at han har meldt sig ind i Erhvervsnetværket for Frie Praktiserende Fysioterapeuter og har været ude og besøge flere klinikker, der ikke er tilsluttet overenskomsten. På den baggrund gav han et bud på, hvordan praksissektoren udenfor sygesikringen ser ud:

Han pegede på, at halvdelen er klinikker, der ligner dem indenfor overenskomsten. En mindre gruppe tilbyder alternative ydelser, der ikke kan

honoreres indenfor overenskomsten, og så er der den sidste gruppe, som tager væsentligt mere for deres arbejde, end overenskomsten kan honorere. Pointen var, at der ikke bare er én stor praksissektor – heller ikke udenfor overenskomsten.

Lau anførte yderligere at han, ligesom Mathias, anser centralisering som et stort problem i overenskomsten og at, selvom der kan være fordele ved at eje mere end en klinik, så strider det mod hans DNA og anser det derfor som en fejl, at det blev muligt ved en tidligere overenskomst. Endelig anførte Lau, at praksisoverenskomsten ikke er fysioterapeuternes, men borgernes.

Det sidste gav Mathias Lau ret i, hvorfor han mente, at det er underligt, at borgeren ikke selv kan bestemme, hvor man vil have løst opgaven henne.

Efter de indledende perspektiver på praksissektoren blev debatten givet fri:

Ændringer af ydernummersystemet

Her nævnte flere, at det ikke er Danske Fysioterapeuter, der har skabt ydernummersystemet, ligesom det ikke kun er fysioterapeuter, der arbejder under det. I den forbindelse blev der spurgt til hvad KL og Danske Regioner mener om hele diskussionen. Det blev videre anført, at hvis de, Lægeforeningen, eller andre, er meget glade for systemet som det er, er det måske naivt at tro, at Danske Fysioterapeuter kan ændre noget. Det blev i denne forbindelse også anført, at politikere og embedsværk er meget skeptiske i forhold til store strukturændringer på området.

Andre nævnte, at psykologer leverer deres ydernummer tilbage, når de går på pension, og at ingen læger ejer to klinikker, hvorfor der ikke er en leveregel, der siger, at ydernummersystemet ikke kan indrettes på andre måder. Der blev også peget på, at man eksempelvis kunne lade sig inspirere af PLO's overenskomst, hvor der er begrænsninger på hvor mange ydernumre, man kan eje.

I samme spor blev det også nævnt, at kommunerne og regionerne har en legitim interesse i at have et system, der kan økonomistyre samt sikre geografisk spredning og kvalitet.

I den forbindelse blev der også stillet spørgsmålstegn ved om de 2 milliarder kr., der er i praksisoverenskomsten vil være væk i september måned, hvis alle fik lov til at nedsætte sig med et ydernummer.

Yderligere påpegede en deltager, at det er vigtigt også at vise solidaritet med dem, der har investeret dyrt i ydernumre og kommer til at stå tilbage med stor gæld, hvis ydernummersystemet i sin nuværende form afskaffes. Andre mente

at det i højere grad handler om, hvordan man sikrer alle fysioterapeuter snarere end hvordan man sikrer dem, der har investeret dyrt.

En deltager nævnte også, at forandringen må starte hos Danske Fysioterapeuter. Det blev her foreslået, at man gør et grundigt arbejde med at beskrive alternativer til det bestående. Som et eksempel blev det nævnt, at kiropraktorerne har formået at få skabt ydernumre til alle i stedet for at give til dem, der allerede har. Det blev også nævnt, at man kunne kigge på internationale erfaringer fra Sverige og Holland, hvor de kan få det til at fungere ved at gøre tingene på en anden måde.

Helt konkret foreslog en deltager, at al ny økonomi skal på nye hænder, at muligheden for at eje mange klinikker med ydernummer skal stoppes ved første lejlighed, at ydernummerhandel skal udfases, ved at de leveres tilbage til regionen, når man går på pension og at underbetaling og dårlige vilkår skal stoppes. Endelig skal der arbejdes for flere ydernumre, da der ikke er kapacitet nok ift. efterspørgslen, blev det anført.

Det blev også foreslået, at man kunne sætte omsætningen på ydernumrene ned, så der kunne blive plads til en udvidelse af kapaciteten.

Løn- og ansættelsesvilkår i praksissektoren

Det blev i debatten fremført, at kagen er meget ulige fordelt i dag. De få ejer meget og kan fordele kagen efter forgodtbefindende, mente flere. Flere pegede således på, at ydernummerejerne har frit spil i forhold til lønfastsættelse, og at det betyder, at mange fysioterapeuter ikke får en ordentlig løn og tvinges til at presse deres kalender så meget, at det går ud over både medarbejderen og borgeren, der ikke får den bedst mulige behandling.

Som et eksempel på vilkårene i praksissektoren nævnte en deltager, at vedkommende betaler 38% i indleje – ca 20.000 kr. om måneden og at to andre indlejere på klinikken og klinikejer selv gør det samme. Det er altså 80.000 kr. om måneden at drive klinik for, hvilket det i følge deltageren ikke koster.

Omvendt mente andre, at det er svært at drive klinik for 20.000 kr. pr fysioterapeut om måneden, og følte sig i øvrigt stødt over fremstillingen af, at klinikejere bare skovler penge i egen lomme. Flere anførte således, at mange klinikejere giver gode vilkår, mens nogen få ikke gør. Samtidig var der bred enighed om, at ejere skal opføre sig ordentligt, og at man internt må tage snakken, hvis der skulle være nogen, der ikke gør.

Flere pegede videre på at den basiskontrakt, der er indgået mellem arbejdsgiver- og arbejdstagersektionen i Danske Fysioterapeuter endnu ikke har rettet op på de dårlige lønninger, som nogen fysioterapeuter bydes.

Nicolai Robinson fra Danske Fysioterapeuters sekretariatet orienterede kort om arbejdsvilkår og de nye basiskontrakter, der trådte i kraft d. 24. juni 2019. Disse skulle være indfaset d. 24. september 2019 og ved dialogmødets afholdelse, var der ingen sager mod arbejdsgivere. Yderligere er oplevelsen at alle nye kontrakter, der kommer ind til Danske Fysioterapeuter, overholder basiskontrakten. Problemet kan være dem, der allerede er ansatte, og allerede arbejder på en kontrakt under niveauet for basiskontrakterne.

Nicolai fremhævede, at en positiv konsekvens af basiskontrakterne er, at allerede inden fristen for indfasning er trådt i kraft, er gruppen af fysioterapeuter, der ligger under niveauet for basiskontrakten halveret ifølge en lønundersøgelse. Dem der i undersøgelsen har svaret, at de ligger under niveauet vil blive kontaktet direkte, så der kan følges op

Endelig nævnte en deltager at grunden til, at han er medlem af en fagforening er for at sikre bedst mulige løn- og ansættelsesvilkår, og at hvis foreningen ikke kan levere det til alle i praksissektoren, ses der ikke mening med et medlemskab - på trods af andre medlemsfordele og det faglige fællesskab i Danske Fysioterapeuter.

Udvalg for Praksisoverenskomster (UP)

Yderligere blev Danske Fysioterapeuters Udvalg for Praksisoverenskomst (UP) drøftet.

Det blev nævnt, at der i UP sidder folk, der ejer ydernumre, og definerer hvordan systemet skal være. Videre blev det anført, at ansatte eller indlejere ikke får lov til at få en plads i UP og stemme mod tingene, som de er. Det blev yderligere nævnt, at det kun er ønskerne indenfor ydernummersystemet, der bliver hørt, når der er kravindsamling til overenskomstforhandlingerne, og at ønskerne udenfor ydernummersystemet bliver ikke italesat.

Andre anførte, at det ikke er umuligt at sidde i UP som indlejer, da de selv har gjort netop det.

Faglig kvalitet, efteruddannelse og specialisering

En deltager anførte, at det er bekymrende, at det i analysen står, at ydernummersystemet giver incitament til overbehandling og til ikke at efter- og videreuddanne sig.

Det blev også anført, at ydernummersystemet skaber splittelse på faglighed og kvalitet, og at det er et økonomisk styringsredskab og ikke et kvalitetsredskab - selvom man godt nok er begyndt på sidstnævnte med akkreditering. Det blev yderligere sagt, at en stor del af de specialiserede fysioterapeuter ikke arbejder under sygesikringen.

Sekretariatet blev yderligere, af en deltager, opfordret til at holde øje med, om det er nyuddannede fysioterapeuter, der nedsætter sig uden for overenskomsten, da vedkommende tværtimod oplever, at det er erfarne fysioterapeuter, der bliver budt urimelige vilkår.

Ad 6: Evaluering af dialogmødet

Dialogmødet blev evalueret ganske kort. Der var enighed om, at det havde været et godt møde med masser af god dialog i grupper og i plenum.

Deltagerne på dialogmødet har efterfølgende også modtaget invitation til en skriftlig evaluering af mødet.

For referat

Anders Lorentzen

Konsulent

Referat godkendt af ordstyrer

.....

Dato

.....

Kirsten Kenneth Larsen